ANTTI KORHONEN

PÄIVI MAJAVA

Kempeleläislähtöinen Harri Rautava hurahti leijasurffaukse

Moottorina polttoaine

Susanna Tikka

KEMPELE OULU Palataan ajassa parikymmentä vuotta taaksepäin. Hieman toisellakymmenellä oleva **Harri Rautava** temppuilee skeittilautansa kanssa Kempeleen Sarkkirannan urheilukeskuksen betonipohjaisella tenniskentällä.

Joitakin vuosia myöhemmin Rautava ja joukko muita kempeleläisiä skeittiharrastajia päättävät alkaa puuhailemaan Kempeleeseen skeittiparkkia, joka palvelee harrastajia Sarkkirannassa vielä tänäkin päivänä.

KEMPELEEN skeittimestoja vuosituhannen vaihteeseen saakka koluttuaan Harri Rautava muutti Ouluun. Vuonna 2005 työt veivät hänet Dubliniin Irlantiin.

– Skeittauksen lisäksi minulla on vahva lumilautailutausta, asfaltti ja lumi ovat siis erittäin tuttuja elementtejä. Irlannissa minua alkoi kiehtoa ajatus laudan kokeilemista myös vedessä ja hakeuduin leijasurffauskurssille. Niinhän siinä sitten kävi, että laji koukutti pahasti heti ensikokeilemalta, Harri Rautava muistelee.

Rautava innostui leijasurffauksesta siinä määrin, että muutti jopa asumaan lähemmäksi rantaa päästäkseen helpommin harrastamaan.

– Töihin piti mennä kolmella bussilla, mutta se ei haitannut, Rautava nauraa.

Dublinista pari vuotta sitten takaisin Ouluun muutettuaan Harri Rautava mietti, mille alkaisi. Muutaman sattuman kautta hän päätyi kouluttajaksi oululaiseen Leijakoulu Lappikseen, joka pyörii tällä hetkellä luttajan voimin ympäri Suom harrastusvälineitä.

– Leijalautailusta tuli paits työ. Tänä päivänä sen voisi sa mäntapa.

LEIJASURFFAUKSESSA ve taan lumilautaa muistuttaval torina toimii noin kahteenk riin nouseva leija ja polttoain voima ohjataan leijalautailija la. Trapetsi on eräänlaiset val tetään joko lantion ja reisien ohjataan ohjauspuomilla.

– Tuulla pitää vähintään ku nissa, jotta leijasurffaus onn teita tulee siis kytättyä hyvink tuulen suunnalla on merkity sessa pitää tuulla aina rantaan ma pysyy turvallisena, Harri

Rautava on käynyt leijasur koa ja Belizeä myöten, mutta Oulun seudun harrastusmah

– Oulun seudulla on poik vät olosuhteet harrastaa lajia lä kymmeniä loistavia leijasu Nallikari, Hailuodon edusta ja Kempeleenlahti vain muu seni. Perämeren rannat ovat kapohjaiset, sekin on pluss noo.

Ainoastaan lämpimän kau Rantalakeuden leveyksillä h

– Sitä varten on märkäpu

PÄIVI MAJAVA

een

a leija, ena tuuli

ä kahdeksan kou-
en ja tuo maahan

i harrastus, myös
noa olevan jo elä-

den päällä liiku-
a laudalla. Moot-
ymmeneen met-
eena tuuli. Leijan
an trapetsin avul-
jaat, jotka kiinni-
ympärille. Leijaa

usi metriä sekun-
istuu. Sääennus-
kin tarkasti. Myös
stä, leijasurffauk-
n päin, jotta hom-
Rautava sanoo.
ffaamassa Meksi-
jaksaa silti ylistää
dollisuuksia.
kkeuksellisen hy-
. Meillä on lähel-
urffauspaikkoja -
t, Liminganlahti
utamia mainitak-
matalat ja hiek-
saa, Rautava sa-

den pituudella ei
urrata.
vut. Lajiin toden

teolla hurahtaneet kaivavat surffivehkeet esille heti keväällä jäiden lähdettyä ja lautailevat siihen saakka, kunnes meri jäätyy. Sydäntalvella surffilauta vaihdetaan suksiin ja lumilautaan, Rautava kertoo.

VEDEN ja jään päällä voi taittaa leijan ja tuulen kuljettamana pitkiäkin matkoja. Yhden päivän aikana matkamittariin kertyy helposti satoja kilometrejä. Matkanteon sijaan kokeneet harrastajat keskittyvät usein harjoittelemaan muista lautailulajeista varioituja temppuja ja hyppyjä.

Leijasurffaus saattaa näyttää ummikon silmään hurjalta harrastukselta, mutta Harri Rautava vakuuttaa sen sopivan kaikille ikään ja sukupuoleen katsomatta ja olevan turvallista.

– Aloittelijoille ja keskitason harrastajille tapahtuu äärimmäisen harvoin minkäänlaisia havereita. Sen sijaan kokeneet harrastajat, jotka vievät temppuilun äärirajoille, sattuu ja tapahtuu luonnollisestikin enemmän. Itse olen tähän saakka selvinnyt muutamalla mustelmalla, Rautava kertoo.

Hän tähdentää, että itsekseen lajia ei kuitenkaan kannata lähteä opettelemaan.

– Tuulella on mielettömät voimat, kun taivaalla on toistakymmentä neliötä kangasta. Homma voi helposti mennä holtittomaksi ja vaaralliseksi itselleen ja kanssaihmisille, jos ei hallitse leijan käsittelyä ja turvallisuusohjeita, Rautava varoittaa.

Kurssin käytyäänkään yksin vesille tai jäälle lähteminen ei ole suositeltavaa.

– Mukana tulisi olla aina vähintään toinen käsipari. Vaikka ei mitään sattuisikaan, kaverin avustamana on aina helpompi lähteä liikkeelle, Rautava sanoo.

AIVAN kuten skeitti- ja lumilautailuunkin, myös leijasurffaukseen kuuluu rennon letkeä ilmapiiri.

– Niin se vain on, että lajin pariin hakeutuvat samanhenkiset ihmiset. Ihan sama mihin maailman kolkkaan lähdet leijasurffaamaan, aina löytyy hyviä tyyppejä ja juttua riittää, Harri Rautava sanoo.

Leijasurffaus tunnetaan likimain ympäri maailman.

– Suomessa ollaan vielä lapsen kengissä. Oulun seudulla aktiivisia harrastajia on talvisin noin 150 ja kesäisin puolet vähemmän, Harri Rautava arvelee.

Hän ennustaa, että leijasurffauksenkin harrastajamääriä tulee lähitulevaisuudessa nostamaan Oulun uusi wakepark, jossa Leijakoulu Lappis on yhtenä osakkaana. Linnasaaren ja pääkirjaston väliselle vesialueelle rakennetulla vesilautailuradalla lautailijoita liikuttaa tietokoneohjattava vaijeri. Sata metriä pitkällä radalla on tarkoitus surffata laajaa kahdeksikkoa, radalle on rakennettu myös pari kiinteää hyppyriä.

– Wakeboardingia ja leijasurffausta voisi kutsua sisaruslajeiksi. Wakepark on aloittelijalle helppo ja turvallinen paikka käydä ottamassa tuntumaa lautaan vedessä ja kokeneillakin vesilautailijoilla on nyt paikka harrastaa tuulettomina päivinä, Rautava iloitsee.